

[Finansministeren.]

givere, som blev vedtaget med Virkning fra 15. August i Aar, og som gav voksne Arbejdere 15 Øre i Tillæg pr. Time, Kvinder 10 Øre pr. Time og Ungarbejdere 5 Øre pr. Time, maatte ganske naturligt medføre, at der mellem Staten og Tjenestemændene optoges nye Forhandlinger om Tjenestemændenes Reguleringsstillæg. Disse Forhandlinger har, som ærede Medlemmer i dette Ting vil vide, været ført, og der er opnaaet Enighed mellem Tjenestemandsorganisationernes Repræsentanter og mig paa Statens Vegne om, at der ydes Tjenestemændene yderligere 4 Portioner ud over de 21, de har i Forvejen, at disse Portioner er Portioner i Tjenestemandslovens Forstand, det vil sige varieret efter de forskellige Indtægtsgrupper, og at vi derudover giver de ugifte, som tidligere fik $\frac{2}{3}$ imod oprindelig $\frac{1}{3}$ af Dyrtidstillæget, denne Gang $\frac{3}{3}$ for de 4 Portioners Vedkommende for at imødekomme et Krav, som med ikke ringe Styrke er fremsat fra denne Side gaaende ud paa, at man maatte have en bedre Kompensation for Dyrtiden, end man i Kraft af den tidligere Udligning havde faaet. Desuden er der givet de 4 Portioner tilbagevirkende Kraft til 1. April. Man havde fra Tjenestemandsorganisationernes Side ønsket gennemført et Bøngangstillæg paa mindst 300 Kr. Regeringen mente ikke, at dette Forslag kunde accepteres. I Forhandlingernes Forløb naaedes der det Kompromis, der er udtrykt i Bestemmelsen om den tilbagevirkende Kraft.

Ved Siden heraf foreslaas der en Forhøjelse af de særlige Ydelser: Dagpenge, Timepenge, Kørepenge o. lign. med de to Satser, der i Henhold til Tjenestemandslovgivningen modsvarer Forhøjelsen paa de 4 Portioner, og en Forhøjelse af Honorarernes Tillæg fra 30 til 35 pCt. Det siger sig selv, at ogsaa Pensionisterne faar en Forhøjelse, som er i Overensstemmelse med den, de aktive Tjenestemænd faar.

§ 3 i det foreliggende Lovforslag indeholder en Bestemmelse om, at denne Ordning ogsaa danner Grænsen for Dyrtidstillæg i Kommuner, koncessionerede Virksomheder eller andre offentlige Institutioner. Jeg har ment det rigtigt at opretholde denne Bestemmelse i denne Lov, der jo i Realiteten midt i en Periode fremtræder som en Ændring til en i øvrigt for hele Aaret gæl-

dende Lov. Skal der fremtidigt ændres i den Fremgangsmaade, som her er skitseret, maa det blive Forhandlinger ved en normal Periodes Begyndelse, der giver Foranledning hertil.

Jeg skal herudover blot gøre den Bemærkning, at Omkostningerne ved denne Regulering af Tjenestemændenes Tillæg betyder en samlet aarlig Udgift paa 29 Mill. Kr., og naar vi i Aar har givet Ordningen tilbagevirkende Kraft til den 1. April, betyder det altsaa, at vi for indeværende Finansaar maa regne med en Ekstraudgift paa de 29 Mill. Kr. Jeg er fuldkommen klar over, at dette er et betydeligt Beløb, og at det heller ikke kan siges at være uden Betænkelighed at belaste Staten med en saadan yderligere væsentlig Omkostning i en Periode, hvor der er stærk Tendens til en Stigning i Statens samlede Udgifter. Men paa den anden Side mener jeg, at man fra alle Sider, ogsaa i Rigsdagen, vil være enig om, at man har et Retfærdighedshensyn at tage til Tjenestemændene. Jeg mener for mit Vedkommende, at den Udligning, der sker her, er i Overensstemmelse med den Udligning, der har fundet Sted for Arbejdernes Vedkommende, og derfor maa den for Tjenestemændene ogsaa anses for rimelig og naturlig.

Jeg ønsker hertil at føje en Bemærkning paa Linie med, hvad jeg sagde i det andet høje Ting, den nemlig, at der er utvivlsomt ogsaa i dette høje Ting fra alle Sider over for Tjenestemændene en stor Respekt for det Arbejde, de under de vanskeligste Vilkaar har udført gennem Besættelsens Aar, nogle af dem paa Poster og under Vilkaar, der betød en direkte Fare for Liv og Lemmer; andre af dem i Stillinger i Administrationen og andet Steds, hvor de Krav, der stilledes til dem under det Pres, de maatte arbejde under, var ganske overordentlig store og under alle Omstændigheder helt ekstraordinære. Jeg ønsker ved Forelæggelsen af dette Lovforslag at give denne Respekt for og Anerkendelse af Tjenestemændenes Arbejde i de vanskelige Aar et Udtryk.

I øvrigt maa jeg have Lov til at udtrykke min Glæde over, at det er lykkedes at opnaa Enighed mellem Tjenestemandsorganisationernes Repræsentanter og Staten om denne Løsning. Jeg ser det som et Tegn